

PACZUSKI
TAUDUL

PRZEKRÓJ PODATKOWY

23.01.2023 r.

KOMENTARZE EKSPERTÓW WS. NAJWAŻNIEJSZYCH WYROKÓW/ INTERPRETACJI

SPIS TREŚCI

Czy w odniesieniu do zysku wygenerowanego w pierwszym roku opodatkowania w formie ryczału od dochodów spółek, tj. w okresie od 1 sierpnia 2022 r. do 31 grudnia 2022 r., w przypadku jego rozdysponowania, znajdzie zastosowanie stawka określona w art. 28o ust. 1 pkt 1 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 stycznia 2023 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.223.2022.4.IN 3

Kwestia prawa do odliczenia VAT na podstawie aktu notarialnego w przypadku niewystawienia faktury przez sprzedawcę, wyrok WSA w Bydgoszczy z 10 stycznia 2023 r., sygn. I SA/BD 592/22 4

Czy w odniesieniu do zysku wygenerowanego w pierwszym roku opodatkowania w formie ryczałtu od dochodów spółek, tj. w okresie od 1 sierpnia 2022 r. do 31 grudnia 2022 r., w przypadku jego rozdysponowania, znajdzie zastosowanie stawka określona w art. 28o ust. 1 pkt 1 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 12 stycznia 2023 r., sygn. 0114-KDIP2-2.4010.223.2022.4.IN

Wnioskodawca jest osobą prawną mającą siedzibę i zarząd na terytorium Polski, której udziałowcami są dwie osoby fizyczne. Spółka z o.o. powstała w wyniku przekształcenia spółki cywilnej. Dotychczasowi wspólnicy spółki cywilnej stali się z mocy prawa udziałowcami Spółki z o.o., natomiast majątek spółki cywilnej stał się majątkiem spółki z o.o. Spółka z o.o. powstała 15 lipca 2022 roku (dzień przekształcenia).

26 lipca 2022 r. spółka złożyła zawiadomienie ZAW-RD, w którym wskazała, że wybiera opodatkowanie w formie ryczałtu od dochodów spółek na okres czterech kolejnych lat podatkowych, tj. od 1 sierpnia 2022 r. do 31 grudnia 2025 r. W związku z wyborem opodatkowania w formie ryczałtu od dochodów spółek od 1 sierpnia 2022 r., czyli w trakcie trwającego roku podatkowego spółki z o.o. (pierwszy rok podatkowy spółki z o.o. trwał od dnia wpisu do KRS czyli od 15 lipca 2022 r.), spółka z o.o. zamknęła księgi rachunkowe na dzień poprzedzający rozpoczęcie korzystania z ryczałtu, tj. na 31 lipca 2022 r. i ponownie otworzyła księgi na 1 sierpnia 2022 r.

Podatnik (spółka z o.o.) zadał pytanie czy prawidłowe jest stanowisko, zgodnie z którym w odniesieniu do zysku wygenerowanego w pierwszym roku opodatkowania w formie ryczałtu od dochodów spółek, tj. w okresie od 1 sierpnia 2022 r. do 31 grudnia 2022 r., w przypadku jego rozdysponowania, zastosowanie znajdzie stawka określona w art. 28o ust. 1 pkt 1 ustawy CIT?

W ocenie spółki do stwierdzenia czy podatnik posiada status małego podatnika i w dalszej kolejności dla możliwości zastosowania stawki 10% w pierwszym roku stosowania ryczałtu od dochodu spółek, tj. w okresie od 1 sierpnia 2022 r. do 31 grudnia 2022 r., należy brać pod uwagę poprzedni rok podatkowy czyli w analizowanej sprawie okres od 15 lipca 2022 do 31 lipca 2022 r.

Komentarz eksperta

Ustawa CIT w aktualnym stanie prawnym przewiduje dwie stawki ryczałtu do podatników, którzy zdecydują się na wybór estońskiego CIT – 10% dla małych podatników w rozumieniu ustawy CIT i podatników rozpoczynających prowadzenie działalności oraz 20% dla pozostałych podatników.

Warto przypomnieć, że status małego podatnika wyznaczany jest w oparciu o spełnienie kryterium przychodowego w poprzednim roku podatkowym. Innymi słowy, wartość przychodów ze sprzedaży wraz z należnym podatkiem VAT w poprzednim roku podatkowym stanowi punkt odniesienia do ustalenia właściwej stawki podatku (ryczałtu) w obecnym roku podatkowym. Obecnie próg kwotowy, którego przekroczenie implikuje utratę statusu małego podatnika to 2.000.000 EUR.

W komentowanej interpretacji indywidualnej już po raz kolejny DKIS zgodził się ze stanowiskiem, zgodnie z którym, w razie wyboru opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek w trakcie roku podatkowego, status małego podatnika, a w konsekwencji stawkę ryczałtu (podatku) należy ustalić w oparciu o rok podatkowy bezpośrednio poprzedzający pierwszy rok opodatkowania ryczałtem od dochodów spółek. W efekcie, w skrajnych przypadkach, punktem odniesienia dla ustalenia statusu małego podatnika może być okres zaledwie 1 miesiąca lub nawet krótszy, jak w komentowanej interpretacji indywidualnej.

W tym przypadku, z korzyścią dla podatnika, przepisy nie pozwalają na odmienną wykładnię. Zaangażowanie służb księgowych oraz wydatki z tym związane (taki skrócony rok podatkowy na gruncie przepisów jest traktowany jako okres, za który podatnik musi sporządzić sprawozdanie finansowe oraz zeznanie podatkowe) mogą być opłacalne, ponieważ efektywna stawka opodatkowania ukrytych zysków i wydatków niezwiązanych z działalnością dla małych podatników (w stosunku do pozostałych kategorii podatników) różni się aż o 10 p.p., a w przypadku wypłaty dywidendy/zysku o 5 p.p. (efektywne łączne opodatkowania poziomie spółki i wspólnika).

Biorąc to pod uwagę, w szczególności dla dużych podmiotów, skorzystanie z estońskiego CIT może być korzystniejsze w przypadku wejścia w system w trakcie trwającego roku podatkowego.

BARTOSZ PODSKALNY
KONSULTANT

Kwestia prawa do odliczenia VAT na podstawie aktu notarialnego w przypadku niewystawienia faktury przez sprzedawcę, wyrok WSA w Bydgoszcy z 10 stycznia 2023 r., sygn. I SA/BD 592/22

Ze stanu faktycznego wynika, że doszło do dostawy nieruchomości opodatkowanej VAT. Wszystkie wymogi materialne potrzebne do odliczenia podatku naliczonego, wynikające z art. 86 ustawy VAT, zostały spełnione. Zatem brak wystawienia faktury nie stoi na przeszkodzie do skorzystania przez spółkę z prawa do odliczenia podatku naliczonego, w tym przypadku wynikającego z dokumentu jakim jest akt notarialny. Ograniczenie prawa do odliczenia, o którym mowa w art. 86 ust. 1 ustawy VAT, gdy podatnik naruszył wymogi formalne, wynikające z przepisów tej ustawy, może wystąpić wówczas, gdy te naruszenia uniemożliwiają dostarczenie dowodów na spełnienie wymagań materialnych do przyznania prawa do odliczenia podatku naliczonego. Nie może natomiast stanowić dodatkowej sankcji w sytuacji, gdy organy nie negują wystąpienia transakcji opodatkowanych u kontrahentów spółki, ani nie stawiają spółce zarzutów uczestniczenia w oszustwie czy nadużyciu prawa.

Komentarz eksperta

Omawiany wyrok z pewnością należy uznać za korzystny dla podatników. WSA w Bydgoszcy – wbrew formalistycznemu podejściu stosowanemu przez organy podatkowe – uznał, że brak faktury dokumentującej dostawę towaru nie musi automatycznie oznaczać, że nabywca

(podatnik VAT) pozbawiony jest prawa do odliczenia podatku naliczonego w związku z tą dostawą. Jeśli bowiem spełnione są warunki materialne prawa do odliczenia VAT (tj. przede wszystkim zakup jest związany z działalnością opodatkowaną VAT nabywcy oraz powstał obowiązek podatkowy), przy jednoczesnym istnieniu innych niż faktura dowodów/dokumentów potwierdzających, że dostawa miała rzeczywiście miejsce oraz w oparciu o które możliwe jest ustalenie wysokości podatku (np. umowy sprzedaży w formie aktu notarialnego), nabywca – w świetle zasady neutralności VAT – powinien mieć możliwość skorzystania z prawa do odliczenia. Podatnicy nie powinni bowiem ponosić ekonomicznego ciężaru podatku z przyczyn *stricte* formalistycznych, niebędących efektem własnych błędów/uchybień, lecz nierzetelności kontrahentów (którzy pomimo faktycznego dokonania dostawy towarów, nie udokumentowali tej czynności fakturą), a dotychczasowa/dominująca praktyka organów podatkowych, które odmawiają podatnikom prawa do odliczenia jeśli nie dysponują oni fakturą, wspomnianą zasadę neutralności niewątpliwie narusza.

Komentowane orzeczenie jest spójne z niedawnym wyrokiem Trybunału Sprawiedliwości Unii Europejskiej, mianowicie z dnia 29 września 2022 r. w sprawie C235/21 (Raiffeisen Leasing), w którym Trybunał wskazał, że w przypadku, gdy sprzedawca nie wystawił faktury, w pewnych okolicznościach to umowa sprzedaży może zostać uznana za fakturę i stanowić podstawę do odliczenia podatku. Należy tym samym wyrazić nadzieję, że omawiane rozstrzygnięcie (jak również ww. wyrok TSUE) wpłynie na praktykę organów podatkowych, a podatnicy będą mieli szansę na odzyskanie podatku, którego nie mogli odliczyć jedynie z powodu niewystawienia przez kontrahenta faktury.

DOMINIKA NIEDŹWIECKA
STARSZY KONSULTANT

WYBÓR ORZECZEŃ SĄDÓW ADMINISTRACYJNYCH ORAZ TSUE:

SPIS TREŚCI

- Przepisy związane z informowaniem o schematach podatkowych, mające charakter materialnoprawny, objęte są postępowaniem interpretacyjnym,** wyrok NSA z 11 stycznia 2023 r., sygn. II FSK 1238/22 _____ 6
- Kwestia oceny czy przedmiotem dostawy będzie udział $\frac{3}{4}$ podatniczki we współwłasności nieruchomości, w przypadku gdy korzysta ona z jej pozostałej części na podstawie umowy użyczenia,** wyrok WSA w Poznaniu z 13 stycznia 2023 r., sygn. I SA/PO 544/22 _____ 6
- Kwestia limitowania kosztów z tytułu ubezpieczenia AC i GAP, opłat leasingowych w części dotyczącej kapitałowej raty leasingowej oraz opłat z tytułu umów najmu w przypadku oddania samochodów do odpłatnego korzystania klientom,** wyrok WSA w Opolu z 13 stycznia 2023 r., sygn. I SA/OP 338/22 _____ 6
- Kwestia stosowania regulacji dotyczących cen transferowych w związku z zastosowaniem przez spółkę opodatkowania ryczałtem,** wyrok WSA w Poznaniu z 11 stycznia 2023 r., sygn. I SA/PO 697/22 _____ 7
- Kwestia możliwości stosowania w jednym roku podatkowym ulgi B+R i preferencji podatkowej z IP Box,** wyrok WSA w Lublinie z 11 stycznia 2023 r., sygn. I SA/LU 534/22 _____ 7

Przepisy związane z informowaniem o schematach podatkowych, mające charakter materialnoprawny, objęte są postępowaniem interpretacyjnym, wyrok NSA z 11 stycznia 2023 r., sygn. II FSK 1238/22

Przepisy Działu III rozdz. 11a OP, czyli przepisy związane z informowaniem o schematach podatkowych, a mające charakter materialnoprawny, bowiem w tym rozdziale są przepisy o mieszanym charakterze, objęte są zakresem postępowania interpretacyjnego. Takie stanowisko jest w orzecznictwie ugruntowane. W zakresie objętym pytaniem interpretacyjnym, to jest zwłaszcza w odniesieniu do obowiązku złożenia informacji o schemacie podatkowym, takie przepisy uznaje się w orzecznictwie za regulacje materialnoprawne, które podlegają interpretacjom wydawanym przez Dyrektora KIS.

Kwestia oceny czy przedmiotem dostawy będzie udział $\frac{3}{4}$ podatniczki we współwłasności nieruchomości, w przypadku gdy korzysta ona z jej pozostałej części na podstawie umowy użyczenia, wyrok WSA w Poznaniu z 13 stycznia 2023 r., sygn. I SA/PO 544/22

Przeniesienie prawa do rozporządzania towarami jak właściciel następuje wtedy, gdy podatnik przeniesie faktyczne lub ekonomiczne władztwo nad rzeczą na inny podmiot, a nabywca towaru będzie miał swobodę w dysponowaniu, rozporządzaniu rzeczą tak jakby był jej właścicielem. W analizowanej sprawie podatniczka posiada udział w nieruchomości wynoszący $\frac{3}{4}$, natomiast jej syn posiada udział w wysokości $\frac{1}{4}$. Nie można zgodzić się ze stanowiskiem organu, że cała nieruchomość, o której mowa we wniosku, jest wykorzystywana przez podatniczkę do działalności gospodarczej, tj. zarówno jej udział w nieruchomości w wysokości $\frac{3}{4}$, jak również udział w wysokości $\frac{1}{4}$ w nieruchomości należący do jej syna, na podstawie zawartej umowy użyczenia. Umowa użyczenia nie jest umową, na podstawie której korzystający z użyczenia jest posiadaczem samoistnym. Należy zatem rozdzielić posiadacza samoistnego od użytkownika, jakim jest podatniczka na podstawie umowy użyczenia $\frac{1}{4}$ nieruchomości. Zatem do tej $\frac{1}{4}$ nieruchomości nie następuje przeniesienie prawa do

rozporządzania towarami jak właściciel. Ponadto, choć można umowę użyczenia zaliczyć do innych umów o podobnym charakterze, o których mowa w art. 7 ust. 1 pkt 2 ustawy VAT, to jednak nie została w sprawie zawarta ta umowa na czas określony (co jest niezbędne do uznania przeniesienia prawa do rozporządzania towarami jak właściciel), lecz została zawarta na czas nieokreślony. Zatem tej umowy użyczenia nie można traktować jako zbycia na podstawie ustawy VAT opodatkowanego VAT, ponieważ nie mamy do czynienia z inną umową o podobnym charakterze zawartą na czas określony, ale z umową zawartą na czas nieokreślony.

Kwestia limitowania kosztów z tytułu ubezpieczenia AC i GAP, opłat leasingowych w części dotyczącej kapitałowej raty leasingowej oraz opłat z tytułu umów najmu w przypadku oddania samochodów do odpłatnego korzystania klientom, wyrok WSA w Opolu z 13 stycznia 2023 r., sygn. I SA/OP 338/22

Oddawanie samochodów do odpłatnego korzystania klientom nie zmienia w niniejszej sprawie faktu, że to podatnik jest leasingobiorcą (najemcą) i to on uiszcza opłaty leasingowe, opłaty z tytułu najmu, składki na ubezpieczenie NWW, AC, GAP. Późniejsze oddawanie przez podatnika samochodów do odpłatnego używania klientom jest odrębną czynnością, dla której należy wywodzić odrębne skutki prawne. Z językowego brzmienia art. 23 ust. 1 pkt 47 i pkt 47a ustawy PIT wynika, że to w jaki sposób podatnik wykorzystuje samochody na potrzeby prowadzonej działalności nie może decydować o możliwości stosowania lub niestosowania wskazanych przepisów. Z tych wszystkich względów uznać trzeba, że wykładnia gramatyczna ww. przepisów nie warunkuje stosowania ograniczeń wynikających z brzmienia omawianych regulacji od sposobu wykorzystania składnika majątku w nich wskazanego. Okoliczność, w jaki sposób podatnik wykorzystuje na potrzeby prowadzonej działalności leasingowane czy wynajmowane samochody nie może decydować o możliwości stosowania lub niestosowania art. 23 ust. 1 pkt 47 i pkt 47a ustawy PIT, bo to nie wynika z ich brzmienia.

Kwestia stosowania regulacji dotyczących cen transferowych w związku z zastosowaniem przez spółkę opodatkowania ryczałtem, wyrok WSA w Poznaniu z 11 stycznia 2023 r., sygn. I SA/PO 697/22

Wybór ryczałtowego opodatkowania od dochodów spółek wiąże się z wyłączeniem stosowania pewnych regulacji zawartych w ustawie CIT, niemniej dotyczy to tylko niektórych z nich. W przypadku regulacji dotyczących cen transferowych mamy do czynienia z przepisami, które są nadal przepisami właściwymi dla spółek opodatkowanych ryczałtem. Co istotne żaden przepis nie daje podstaw do twierdzenia, że przepisy dotyczące cen transferowych nie są stosowane przez spółki opodatkowane tzw. estońskim CIT. Zatem nawet jeżeli spółka dokonała wyboru takiej formy opodatkowania to nadal musi stosować przepisy dotyczące cen transferowych, tym samym nadal musi sporządzać dokumentację cen transferowych, w sytuacji gdy występują ku temu przesłanki normatywne wynikające z tych przepisów. Z faktu, że w żadnym miejscu przepisy rozdziału 6b „Ryczałt od dochodów spółek”, nie odsyłają ani do przepisów art. 11k - art. 11t ustawy CIT, ani do przepisu art. 11e ustawy CIT

nie można wysnuwać wniosku iż przepisy te nie obowiązują podatników opodatkowanych estońskim CIT.

Kwestia możliwości stosowania w jednym roku podatkowym ulgi B+R i preferencji podatkowej z IP Box, wyrok WSA w Lublinie z 11 stycznia 2023 r., sygn. I SA/LU 534/22

Dopuszczalne jest skorzystanie przez podatnika w jednym roku podatkowym z ulgi, o której mowa w art. 18d ustawy CIT i z preferencji podatkowej, o której mowa w art. 24d ustawy CIT poprzez pomniejszenie podstawy opodatkowania określonej zgodnie z art. 18 ust. 1 ustawy CIT o koszty kwalifikowane - koszty prowadzenia przez podatnika prac badawczo-rozwojowych służących uzyskaniu przychodów z praw własności kwalifikowanych, które to koszty jednocześnie zostaną uwzględnione jako koszty uzyskania przychodu z kwalifikowanych praw własności intelektualnej, z których dochód będzie opodatkowany na zasadach określonych w art. 24d ustawy CIT i nie będą uwzględniane jako koszty uzyskania przychodów przy obliczaniu dochodu na zasadach ogólnych.

WYBÓR INTERPRETACJI PODATKOWYCH

SPIS TREŚCI

Rozpoznanie WDT w związku z przemieszczeniem towarów własnych na terytorium innego niż Polska państwa członkowskiego UE. Prawo do odliczenia podatku naliczonego , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 9 stycznia 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.565.2022.1.RM	9
Kwestia uznania prowizji pobieranej przez operatora płatności elektronicznych za import usług finansowych zwolnionych z VAT. Sposób wykazania ww. prowizji w deklaracji dla VAT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 5 stycznia 2023 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.587.2022.2.MP	9
Sposób rozliczenia w kosztach uzyskania przychodu opłat przyłączeniowych do sieci elektroenergetycznej i sieci gazowej , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 5 stycznia 2023 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.656.2022.1.DD	10
Płatności za usługi ubezpieczeniowe (polisy ubezpieczeniowe) oraz za usługi pośrednictwa ubezpieczeniowego (prowizja brokera) są opodatkowane podatkiem u źródła w Polsce , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 5 stycznia 2023 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.684.2022.2.AW	10
Płatności z tytułu zakupu usługi dostępu do chmury internetowej są objęte zakresem stosowania art. 21 ust. 1 ustawy CIT , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 4 stycznia 2023 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.683.2022.2.BJ	10
Rozliczenia na gruncie VAT związane z wpłatami na poczet funduszu remontowego , interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 3 stycznia 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.482.2022.1.JG	11

Rozpoznanie WDT w związku z przemieszczeniem towarów własnych na terytorium innego niż Polska państwa członkowskiego UE. Prawo do odliczenia podatku naliczonego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 9 stycznia 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-2.4012.565.2022.1.RM

W niniejszej sprawie spółka (podatnik VAT oraz VAT-UE) dokonuje przemieszczenia towarów (towary mniejszych gabarytów) należących do jej przedsiębiorstwa z terytorium Polski na terytorium państwa członkowskiego UE inne niż terytorium kraju, które zostały przez spółkę nabyte na terytorium kraju w ramach prowadzonego przez nią przedsiębiorstwa i mają służyć działalności gospodarczej spółki polegającej na realizacji projektów budowlano-montażowych na budowach w innych niż Polska państwach członkowskich UE. Jednocześnie z przedstawionych okoliczności sprawy nie wynika aby w odniesieniu do przedmiotowego przemieszczenia towarów (towary mniejszych gabarytów) występował któryś przypadek określony w art. 13 ust. 4 ustawy VAT uniemożliwiający uznanie przemieszczenia materiałów budowlanych za WDT w rozumieniu art. 13 ust. 3 ustawy VAT. Zatem, wywóz towarów (towary mniejszych gabarytów) z terytorium kraju na terytorium innego niż Polska państwa członkowskiego UE dokonany na zasadach opisanych we wniosku wpisuje się w dyspozycję art. 13 ust. 3 ustawy VAT i stanowi WDT, a tym samym czynność podlegającą opodatkowaniu VAT na podstawie art. 5 ust. 1 pkt 5 ustawy VAT.

Spółka jest zarejestrowanym czynnym podatnikiem VAT w Polsce, u którego sprzedaż nie jest zwolniona od podatku na podstawie art. 113 ust. 1 i 9 ustawy VAT oraz jest zarejestrowana dla celów VAT w państwach członkowskich UE, w których realizuje projekty budowlano-montażowe. Towary nabywane od dostawców są przez spółkę wykorzystywane do czynności opodatkowanych VAT, tj. WDT w rozumieniu art. 13 ust. 3 ustawy VAT. W konsekwencji spółce przysługuje prawo do odliczenia podatku naliczonego wykazanego na fakturach wystawionych przez dostawców z tytułu dostawy towarów, na podstawie art. 86 ust. 1 ustawy VAT.

Kwestia uznania prowizji pobieranej przez operatora płatności elektronicznych za import usług finansowych zwolnionych z VAT. Sposób wykazania ww. prowizji w deklaracji dla VAT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 5 stycznia 2023 r., sygn. 0114-KDIP4-3.4012.587.2022.2.MP

Usługa świadczona przez operatora płatności elektronicznych (serwis A) realizuje przesłanki do uznania jej za usługę w zakresie prowadzenia rachunków pieniężnych, transakcji płatniczych, przekazów i transferów pieniężnych, o których mowa w art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT. W ramach usługi serwis A. pośredniczy w dokonaniu wypłaty świadczeń (pieniężnych) pomiędzy wnioskodawcą i zagranicznym kontrahentem. Pośrednictwo w przekazaniu środków, bez wątpienia skutkuje zmianą sytuacji prawnej i finansowej stron transakcji. Jednocześnie nie jest istotne w tym zakresie, że serwis A. nie jest bankiem, ponieważ kluczowy jest charakter usługi, która wiąże się z przekazaniem środków pieniężnych. Prowizja pobrana przez serwis A. stanowi zatem wynagrodzenie za świadczoną usługę finansową, korzystającą ze zwolnienia od podatku na podstawie art. 43 ust. 1 pkt 40 ustawy VAT. Z uwagi na powyższe, nabywając ww. usługę świadczoną przez serwis A. wnioskodawca będzie zobowiązany do rozpoznania importu usług korzystających ze zwolnienia od podatku VAT. Żadne przepisy ustawy VAT oraz rozporządzeń wykonawczych do niej nie wskazują za wyjątek w wykazywaniu i rozliczaniu podatku VAT od importu usług, które w Polsce korzystają ze zwolnienia od podatku. Przy imporcie usług wnioskodawca zobowiązany jest do opodatkowania transakcji według właściwej dla danego typu usługi stawki obowiązującej w kraju. W sytuacji, gdy usługa podlega zwolnieniu z obowiązku naliczania podatku VAT, właściwe jest wykazanie transakcji według krajowych zasad, tj. bez naliczonej kwoty podatku VAT. Zatem, prowizję pobraną przez serwis A. wnioskodawca powinien wykazać w deklaracji dla podatku VAT jako wynagrodzenie za import usług zwolnionych od podatku.

Sposób rozliczenia w kosztach uzyskania przychodu opłat przyłączeniowych do sieci elektroenergetycznej i sieci gazowej, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 5 stycznia 2023 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.656.2022.1.DD

Aby było możliwe włączenie wartości opłat przyłączeniowych do wartości początkowej środka trwałego (i tym sposobem zwiększenie wartości początkowej środka trwałego) krytej pływalni – wydatki na te opłaty powinny podlegać kwalifikacji z punktu widzenia ustawowego określenia zakresu kosztu wytworzenia z uwzględnieniem składników nie zaliczanych do kosztu wytworzenia. Opłaty przyłączeniowe, co prawda są związane z prowadzoną inwestycją w postaci budowy krytej pływalni, to jednak ze swej istoty mają one inny charakter niż wydatki mieszczące się w kategorii kosztu wytworzenia środka trwałego, o którym mowa w art. 16g ust. 4 ustawy CIT. Koszty opłat przyłączeniowych nie są bowiem związane z samym procesem wytworzenia krytej pływalni, nie zwiększają jej wartości. Wydatki te mają zapewnić w przyszłości dostawę energii i gazu oraz możliwość korzystania z tych mediów. Tym samym powyższe wydatki są związane z możliwością korzystania z opisanej we wniosku nieruchomości (krytej pływalni). Oznacza to, że wydatki na opłaty przyłączeniowe nie zwiększają kosztu wytworzenia środka trwałego, o którym mowa w art. 16g ust. 4 ustawy CIT i nie stanowią elementu wartości początkowej. Ponoszone opłaty za przyłącze energetyczne oraz gazowe powinny być zatem zaliczone do kosztów uzyskania przychodów na zasadach ogólnych wynikających z art. 15 ust. 1 ustawy CIT.

Płatności za usługi ubezpieczeniowe (polisy ubezpieczeniowe) oraz za usługi pośrednictwa ubezpieczeniowego (prowizja brokera) są opodatkowane podatkiem u źródła w Polsce, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 5 stycznia 2023 r., sygn. 0111-KDIB1-2.4010.684.2022.2.AW

Skoro udzielanie gwarancji należy do czynności ubezpieczeniowych, to należy uznać, że świadczenia te mają podobny charakter (mimo

iż pojęcie usług ubezpieczeniowych jest pojęciem znacznie szerszym od gwarancji). Istotą świadczenia zarówno ubezpieczyciela (w przypadku umów ubezpieczenia), jak i gwaranta (w przypadku umów gwarancji) jest obowiązek spełnienia określonego świadczenia (przez gwaranta lub firmę ubezpieczeniową), w związku z zaistnieniem wskazanego w umowie zdarzenia. W konsekwencji, ponieważ w przedstawionym opisie sprawy usługi ubezpieczenia nabywane są przez spółkę od podmiotów zagranicznych są usługami zbliżonymi (posiadającymi pewne cechy wspólne) do gwarancji, a źródło należności z tytułu świadczonych usług ubezpieczeniowych znajduje się na terytorium Polski, spółka zobowiązana będzie do poboru zryczałtowanego podatku dochodowego od osób prawnych, w myśl ww. art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT. Tym samym, spółka nabywając te usługi od podmiotów wskazanych w art. 3 ust. 2 ustawy CIT, będzie zobowiązana do wypełniania obowiązków płatnika zryczałtowanego podatku dochodowego od osób prawnych (podatku u źródła).

Niemiecki broker jako pośrednik ubezpieczeniowy doradzając spółce w związku z wyborem ubezpieczenia – wypełnia kryteria ujęte w definicji usług doradczych. Płatności za usługi doradcze świadczone przez brokera stanowią więc będą zapłatę za świadczenia, o których mowa w art. 21 ust. 1 pkt 2a ustawy CIT, a co za tym idzie spółka będzie zobowiązana do poboru tzw. podatku u źródła od ww. płatności.

Płatności z tytułu zakupu usługi dostępu do chmury internetowej są objęte zakresem stosowania art. 21 ust. 1 ustawy CIT, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 4 stycznia 2023 r., sygn. 0111-KDIB2-1.4010.683.2022.2.BJ

Wynagrodzenie za usługi dostępu do chmury internetowej, które to usługi polegają na wynajmie serwera (a więc urządzenia przemysłowego, handlowego lub naukowego) mieszczą się w zakresie art. 21 ust. 1 pkt 1 ustawy CIT i art. 12 ust. 3 polsko-niemieckiej UPO. Tym samym, należności za usługi dostępu do chmury internetowej podlegają opodatkowaniu podatkiem u źródła, a na spółce ciąży z tego tytułu obowiązki płatnika, z uwzględnieniem postanowień stosownej UPO.

Rozliczenia na gruncie VAT związane z wpłatami na poczet funduszu remontowego, interpretacja indywidualna Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z 3 stycznia 2023 r., sygn. 0114-KDIP1-3.4012.482.2022.1JG

Spółka prowadzi działalność gospodarczą m.in. w zakresie zarządzania nieruchomościami wykonywanego na zlecenie. Spółka podpisała z deweloperami oraz przyszłymi właścicielami umowę o administrowanie terenem osiedlowym osiedla. Spółka będzie pobierać przedpłaty m.in. na fundusz remontowy od przyszłych współwłaścicieli. Na moment pobrania przedpłaty nie będzie wiadomo, na jakie czynności i czy w ogóle zaliczka zostanie spożytkowana. Dopiero w momencie podjęcia uchwały o przeznaczeniu określonej części wpłaconej kwoty na konkretną naprawę, spółka uzyska wiedzę na jaką czynność zostanie przeznaczona określona kwota, wpłacona przez przyszłych współwłaścicieli. Spółka nie będzie wykonywać usług remontowych na rzecz przyszłych współwłaścicieli. Będzie je wykonywać podmiot trzeci - firma remontowa. Firma remontowa wystawi fakturę VAT dokumentującą wykonanie usługi na rzecz spółki. Faktura zostanie pokryta ze środków z funduszu remontowego. Spółka będzie następnie refakturować usługi wykonane przez firmę remontową na przyszłych współwłaścicieli. W tej sytuacji należy uznać, iż:

1) Wpłaty na poczet funduszu remontowego stanowią w istocie zapłatę za odsprzedawane przyszłym właścicielom przez spółkę towary lub świadczone usługi. Pobierając kwotę na poczet funduszu remontowego spółka świadczy usługę na rzecz przyszłych współwłaścicieli, czyli na rzecz podmiotów zewnętrznych. Zatem, pobierając przedpłaty m.in. na fundusz remontowy od przyszłych współwłaścicieli spółka działa jako podatnik VAT i w konsekwencji czynność ta podlega opodatkowaniu VAT.

2) Otrzymane przez spółkę środki pieniężne będące wpłatą na poczet funduszu remontowego nie stanowią zaliczki czy też przedpłaty, o których mowa w art. 19a ust. 8 ustawy VAT, ponieważ, nie będą związane z konkretnym towarem/usługą. Na moment pobrania przedpłaty nie będzie wiadomo, na jakie czynności (jaki rodzaj usług) i czy w ogóle zaliczka zostanie spożytkowana. Dopiero w momencie podjęcia uchwały o przeznaczeniu określonej części wpłaconej kwoty na konkretną naprawę, spółka uzyskuje wiedzę o przeznaczeniu tych środków na konkretny cel. Tym samym, w momencie dokonywania wpłaty konkretna usługa nie jest na tyle

skonkretyzowana, aby uznać wskazaną płatność za zaliczkę na poczet świadczenia konkretnej usługi. W konsekwencji, stosownie do art. 19a ust. 8 ustawy VAT spółka nie będzie musiała, w momencie otrzymania środków pieniężnych, rozpoznać obowiązku podatkowego z tytułu dokonywanych wpłat na fundusz remontowy, gdyż w chwili otrzymania tych środków - nie będą one stanowiły zaliczki ani przedpłaty za dostawę konkretnego towaru/świadczenia konkretnej usług. Dopiero w momencie podjęcia decyzji o przeznaczeniu tych środków na konkretny cel (podjęcia uchwały), wpłaty te zostaną uznane za zaliczkę i w odniesieniu do nich powstanie obowiązek podatkowy zgodnie z art. 19a ust. 8 ustawy VAT.

3) Podatnik jest obowiązany do wystawienia faktury na rzecz innego podatnika, w momencie gdy m.in. dochodzi do dostawy towarów i świadczenia usług, a także w momencie otrzymania części zapłaty przed dokonaniem ww. czynności. Jak wyżej wskazano, w momencie dokonania wpłat na poczet funduszu remontowego, nie będą one stanowić zaliczki/przedpłaty. Tym samym, w momencie otrzymania ww. wpłat spółka nie będzie zobowiązana do wystawienia faktury VAT. Przepisy ustawy nie regulują sposobu dokumentowania transakcji, w przypadku których nie jest wymagane wystawianie faktur VAT. Należy zatem stwierdzić, że dopuszczalne jest dokumentowanie takich transakcji dowolnym dokumentem rozliczeniowym, np. notą księgową.

4) W przypadku otrzymania wpłaty od osoby fizycznej nieprowadzącej działalności gospodarczej (w momencie uznania tej wpłaty za zaliczkę) spółka nie będzie zobligowana do dokumentowania tych wpłat za pomocą kasy fiskalnej, gdyż spółka może korzystać, na podstawie § 2 ust. 1 w związku z poz. 37 załącznika do rozporządzenia MF z dnia 28 grudnia 2021 r. w sprawie zwolnień z obowiązku prowadzenia ewidencji sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących, ze zwolnienia z obowiązku prowadzenia ewidencji sprzedaży przy zastosowaniu kas rejestrujących (do dnia 31 grudnia 2023 r.).

5) Pobierając przedpłaty na fundusz remontowy od przyszłych współwłaścicieli spółka działa jako czynny podatnik VAT i w konsekwencji czynność ta podlega opodatkowaniu VAT. W związku z powyższym na podstawie art. 86 ust. 1 ustawy VAT spółce będzie przysługiwać prawo do odliczenia podatku VAT naliczonego z faktur otrzymanych od firmy remontowej. Spółka jest czynnym podatnikiem VAT, a otrzymane faktury będą związane ze sprzedażą opodatkowaną na rzecz przyszłych współwłaścicieli.

PACZUSKI
TAUDUL

KONTAKT

ANDRZEJ PACZUSKI
tel. +48 510 051 712
andrzej.paczuski@ptpodatki.pl

ANDRZEJ TAUDUL
tel. +48 502 184 839
andrzej.taudul@ptpodatki.pl

WARSZAWA

ul. Giełdowa 7/9, 01-211 Warszawa
tel. 22 205 22 00, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

KATOWICE

Podchorążych 1, 40-043 Katowice
tel. 32 704 79 39, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl

LUBLIN

Al. Racławickie 8, 20-037 Lublin
tel. 519 407 698, fax 22 205 22 01
e-mail: biuro@ptpodatki.pl